Debreczen, 1898. XXV. évfolyam 131. sz. Szerda junius 8.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 krjával számittatnak.

Éljen a király.

Debreczen, junius 8.

A magyar nemzet ma ünnepli harminczkettedik évfordulóját ama dicső napnak, melyen koronát tett azon fejedelmi szivek fejére, kik megértve a szabad magyar nemzet lelkének vágyát, örömében és bánatában osztozni kivántak vele.

Ma harminczkét esztendeje ragyogó ünnepségek szinhelye volt Budapest. Egy szabad nemzet kötött örök frigyet Európa leglovagiasabb fejedelmével. Király és nemzet megértették egymást, a válaszfalak leomlottak és az uralkodói erényekben gazdag szivek szeretetének fénykévéje utat talált a nemzet lelkébe.

És a béke és a szeretet által megszentelt szövetség harminczkét év folyamán nem lazult, hanem erősödött. A nemzet szive összeforrott a király lelkével s az egyesülésből a nemzet boldogságának virága fakadt fel.

Igen! 1867. junius 8-ika a hódolat, a hüség, a szeretet ünnepe volt.

Örömünk, dicsőségünk és erőnk forrása volt az a nap.

Azóta semmi félreértés, semmi árnyék, semmi mellékgondolat sem zavarja a béke, szeretet, hüség és hódolat müveit. A király nyiltan és bizalommal áll a nemzet előtt s annak hatalmában, szabadságában, függetlenségében és ősi erényeiben látja feiséges házának és trónjának legbiztosabb támaszát.

A magyar nemzet pedig leteszi szivét, lelkét királyának trónja elé és feltekintve a királyok királyához, naponkint áldást kér arra a jóságos és bölcs királyra, ki átölelve tartja népét, megérti bánatát, megosztja örömeit, örül haladásának s fejedelmi cselekedeteivel szeretni tanitja a hazát s a mult dicső emlékeit.

Ha a multat összehasonlitjuk a jelennel, az utóbbinak ragyogó fénye eloszlatja az előbbinek árnyait. Hazánk nagy, szabad. Békében él nemzetünk. Nincs visszavonás köztünk, egygyé tesz bennünket a hazaszeretet.

Nem egyszer történt. hogy romokban hevert hajlékunk. Kulturánk csarnokai elpusztultak, oltárainkon kialudt az áldozat tüze. Sirba temettük nem egyszer a nemzet minden diszét, minden virágát és sokszor keserü volt az a kenyér, melyet a hazáért elhullott hősök sirjáról kaszáltunk le.

A nemzeti géniusz azonban őrt állt felettünk. Fájdalmaink enyhültek, megszüntek azon jóságos szeretet érintésével, melynek forrása a királyi szivekből fakadt. Nincs többé pusztaság. Őrt áll a törvény, fenn virraszt a jog és alkotmányunkat honszerző Árpád kardja és Szent-István koronája védi és az a hódolatteljes szeretet, mely összeköti a nemzet szivét koronás királya lelkével.

És ez a szeretet harminczkét év óta állandó. Ez a láncz nemzet és király között fényét nem vesztette, összetartó ereje nem csökkent egy pillanatra sem.

Ezen hosszu idő alatt sokszor markolt a fájdalom a királyi család szivébe. Elhalt a nemzet reménye, a királyi család viruló sarja váratlanul, mélységes sebet ütve a király és nemzet szeretetben egybeforrott szivén. Gyászba borult az ország a jóságos király fájdalmán és a leggyöngédebb vigasztalással nézett a trón elé, szemében igaz könnyekkel, szivében fájdalommal.

Volt örömünk is. Dicsőségünket, haladásunkat, nagyságunkat bemutattuk az ezeréves ünnepen Az idegen nemzetek tisztelettel szólnak rólunk és mi napról-napra erősebb vonásokkal irjuk be. nevünket és tetteinket a nagy nemzetek történetének lapjaira.

Ezeket látva, ma a koronázás harminczkettedik évfordulóján hálatelt szivvel emeljük fel szemeinket a Mindenhatóhoz, hogy áldja meg a mi jószágos, bölcs királyunkat és angyali szivü nagyasszonyunkat, Erzsébet királynét. Kisérje őket továbbra is a szabad, lovagias magyar nemzet hódolatteljes szeretete és jóságos lelkük kincseiből juttassanak továbbra is a magyar nemzetnek, mely Kárpátoktól Adriáig szive mélyéből igy kiált fel e napon:

Éljen a király!

Koncz Ákos.

Országgyülés.

Budapest, junius 7.

Honatyák, ujságirók, amint találkoztak a folyosón, ez volt az első kérdésük:
— Mikor verekesznek?

Természetesen *Pichler* és *Rakovszky* lovagias ügyéről folyt a szó. A bajvivandó felek közül csak Pichler jelent meg, akit most szeretettel dédelget a pártja.

Egyébbként a honatyák a folyosó nyugodt, sőt — unalmas; noha a honatyák elég számosan jelentkeznek.

Csupa „egészségügy“ az egész napirend. A pozsonyi kórház kibővitése és a nyilvános betegápolás költségeiről szóló javaslatok vannak a programmon.

Az ülés egy lemondással kezdődött. A legfiatalabb honatya *Hegedüs* Loránd mondott le — a pénzügyminiszteri fogalmazóságról. Most már mentes a mandámandátuma minden inkompatibilitástól.

A *pozsonyi* kórház kibővitéséről szóló javaslatnak Gajári Ödön volt az előadója. Rövid, kerek kis beszédben ajánlotta a javaslatot elfogadásra, amit Thaly Kálmán és Buzáth Ferencz kurta felszólalása után meg is cselekedett a tisztelt Ház. A fertályórás vita végén a belügyminiszter válaszolt a felhangzott reflexiókra, azután *Gajári* Ödön bucsut mondott az előadói széknek, amelyet *Crausz* István a *nyilvános betegápolás költségeinek* fedezéséről szóló javaslat előadója foglalt el utána.

Hosszabb, minden részletre kiterjedő, beszédben ismertette a javaslat tervezetét, jelezte czéljait és sorolta fel eszközeit. Figyelemmel hallgatták és tetszéssel jutalmazták fejtegetéseit, amelyeknek során kimutatta, hogy a javaslat minden ujabb teher nélkül segit a bajokon, amelyeket orvosolni óhajt és e mellett nemzeti szempontból is üdvös hatásokkal birhat.

Meghelyeselték a beszédét élénken; az elnöki dobogóról pedig leszólt Lakatos Miklós jegyző:
— Eötvös Károly!

A hivásra idegesen pattant fel — Komjáthy Béla. Hevesen gesztikulálva kiáltotta Lakos felé:
— Hiszen én lennék először soron.

A heves reklamálásra — elkaczagta magát a Ház: mindenki nevetett, csak *Komjáthy* és *Lakatos* vonogatták a vállaikat. Végre *Komjáthy* is a nevetőkhöz pártolt — és *Eötvös* Károly megkezdte szónoklatát.

— Nem voltam arra készülve, hogy most beszélek, de miután a jegyző ur felhivott, hát megteszem észrevételeimet . . .

Elővette a javaslatot, felütötte egy lapját, elolvasott egy paragrafust és — ezzel meg is volt az „anyag.“ Beszélt gördülékenyen, sokszor erősen, olykor élesen, többnyire csipősen.

A folyosónak vendége van ezalatt: a pompás alkatu, hatalmas fehér bajuszu Türr generális.

Erdeklődve nézik a fehérhaju hőst.
— Jött segiteni Olayéknak! — véli egy negyvennyolczas honatya.

Egy másik kurucz mindjárt lokalizálja a hires nótát:
„Hoz Pichlernek puskát,
Lepsényinek tintát“ — és végig is dudolja a folyosón.

Eötvös Károly ezalatt már kijelentette bent, hogy nem fogadja el a javaslatot és szólásra kél a néppárti Buzáth.

Rettenetes üresség támadt a teremben; vonult kifelé a törvényhozás. Csak a nemes Sima Ferenczne sett meg a szine a néppárti magánszónokon és hogy megvigasztalja a magánosságért, elővett egyet a Luppa Péter rózsái közül, felsietett hozzá és egy primadonna rózsamézmosolyával nyujtotta ét neki.

— Hogy szereti ez a Sima a néppártot! mondja valaki.

„Helyettem kis virág, tégy vallomást!“ dudolja egy másik.

A rózsa annyira nekilelkesitette Buzáth Ferenczet, hogy egy teljes órán át hadakozott a javaslat ellen. A dühös támadásban össze is morzsolta — a virágját annyira, hogy Sima kereshetett neki a szónoklata után másikat.

Szünet után végre Komjáthy Bélára is rákerült a sor. Hosszasan, haragosan és keserüen beszélt és a mit mondott, az nagyon tetszett a hegynek. Indulatba jött, hullámzott és tetsző morajjal hallgatta az ő szónokát. Igen rosszul bánt a javaslattal Komjáthy, de épen ez volt az ő hiveinek örömére való. Meg is helyeselték a hosszu beszédet lelkesen a negyvennyolczasok.

Következett Polónyi Géza. Kijelentette, hogy rövid beszédet mond és — elmondott egy hosszu beszédet — bevezetésnek. Azután nagyon megdicsérte Komjáthy Bélát és — tüstént el kezdte czáfolgatni azokat, amiket az mondott. Bizonyitgatta, hogy a mit Komjáthy mondott, az mind igen helyesen volt mondva, de — félreértéseken alapult. Végezetül — merő megszokásból — még egy közjogi sérelmet óhajtott belébizonyitani a javaslatba, ellenben kivételesen ezuttal nem bizonyitotta be, hogy — nem lehet azt végrehajtani.

...Holnapra halasztották a tárgyalás folytatását.

Szerb dalosok Debreczenben.

— junius 7.

Vendégeink, tegnap reggel ½6 órakor indultak Belgrádból, negyvenketten holott körülbelől hatvanan szándékoztak jönni; de többen részint betegség részint más elhárithatatlan okok miatt kénytelenek voltak otthon maradni. Az utirány Zimony, Szabadka, Budapest, Szolnok volt. A szolnoki állomáson a debreczeni tanács és a rendezőbizottság képviseletében három tagu küldöttség várta őket. *Király* Gyula tanácsnok magyar, német, szerb nyelven a városi hatóság, *Koncz* Akos tb. tanácsnok, szerkesztő pedig a városi közönség nevében szintén három nyelven üdvözölték őket néhány meleg rokonszenvves szóval.

TÁRCZA.

Nevető emberek.

Ha valami pszihológiai munkát irnék, egy egész külön nagy fejezetet szentelnek a nevető embereknek a lelki állapotját tárgyalnám e cim alatt, akik alkalommal, lelki vidámságból, bárgyuságból vagy pajkosságból nevetnek, hanem azokét, akik mindig nevetnek és mindig czélzattal.

Mert tudni való, hogy nevetés és nevetés közt különbség van. A legtöbb embernél a nevetés az egészséges kedély felforrása. Ez a nevetes tiszta. Jól esik annak, akiből kibuzog, nemkülönben annak, aki hallja.

A fenti gyüjtőczim alá tartozó emberek azonban speciesek. A nevetésük visszatetsző és frivol. Minden mosolygásuk fölér egy-egy erkölcstelenséggel. Mert legtöbbször azon nevetnek, amit a közönséges ember az együgyü tisztesség kategóriájába soroz, mivelhogy izlésük és erkölcsi felfogások romlottságában viszásnak, fonáknak nem a közönségesen vett morális tévedéseket és ellenmondásokat tekintik, hanem ellenkezőleg azokat a dolgokat, amelyek az ember lelkének legtermészetesebb és tiszteletreméltó megnyilatkozásai.

Ezek az emberek látszat szerint jó emberek és közmegelégedésre töltik be társadalmi állásukat. Jó ügyvédek, ügyes orvosok, szorgalmas hivatalnokok, értelmes kereskedők, leleményes iparosok. Mint irók és müvészek kiemelkednek a tuczatból és ha lelkiekkel foglalkoznak, akkor meglepő a buzgóságuk. A társadalmi életnek egyrészben ők adnak lendületet. Azonkivül gyakorolják a jótékonyságot, templomba járnak és nyilvános felolvasásokra és Afrikába drága pénzen missionáriusokat küldenek.

Nem hiába speciesek, de valóban érdekes alakok. Hajszálra hasonlitanak a becsületes emberhez. Nem egy esetet tudok, mikor egyet ebből a fajtából mintaembernek tekintettek.

A tévedés megmagyarázható.

Ezek az emberek sohsem helyezkednek kirivó, éles ellentétbe az uralkodó felfogásokkal. Mesterei a formalitásoknak és minden tettük a legdivatosabb elvek alapján történik. Titokban persze kigunyolják az együgyü tisztességet, mert az erényeik nem őszinték. Igazi erényük nincs is, aminthogy büneik sem azok közül a bünök közül való, amelyek feltünnek és kihivják a társadalom itéletét. Olyan bünök ezek, amelyek könnyen eltitkolhatók. Nevetéssel például.

A nevetésnek köztudomás szerint az a természete, hogy csirájában fojtja el a gyanakvást. A nevetésnek több becsülete van, mint a sirásnak. Sajátságos, de igaz, hogy az ember könnyebben kétkedik a könyek, mint a nevetés őszinteségében. Holott valóságos könyeket sirni nehezebb, mint tele tüdőből kaczagni.

Kipróbált és tapasztalt igazság, hogy a nő, vagy a férfi biztosnak véli magát szerelmében mindaddig, amig kedvesének mosolygó ábrázatát látja.

Ha valamit vidáman, nyilt homlokkal és mosolyogva beszél el valaki, senki sem fogja meggyanusitani azzal, hogy füllentett, ámbátor a gerendák is nyikorogtak a szemtelen hazugságtól.

Valamint az is igaz, hogy a hivatalnoktól csak akkor veszik el a pénztárkulcsot, mikor megnyult arczczal, tétován és mogorván jár-kel a hivatalában és az emberek között. Amig jókedvü és mosolyog, addig nincs bántódása. Mert a mosolygó ember még nem sikkaszt, vagy nem ugy és nem annyit, hogy a rajtakapatástól félhessen. Nem is gyanakodnak rá.

Látnivaló, hogy a nevetés igen alkalmatos maskarát ad annak az embernek, akinek titkolni valója van. A bünt is leplezi, a könnyebb kvalitásu gyöngeséget még biztosabban.

Azok az emberek, akikről ezen sorokban szó esik, nem bünöket titkolnak el a nevetésükkel. Mert mint emlitettem, igazi bünük nincs is nekik. Csak afféle kisebb-nagyobb aljasságok azok, amikhez sem az igazságszolgáltatás, sem a közvélemény itélete nem tud hozzáférni.

Természetes, hogy ezen tiszta rendben se férfit, se asszonyt olyat nem talál az ember, akinek morálja csak meg is közelitené a kivánt mértéket. Könnyelmüek és léhák fölötteképen. Olyan emberek, akik csak az irott törvényt respektálják, azonkivül semmit. A mob, azelőtt a jámbor és hiszékeny mob előtt becsület dolgában kiállják akár a tüzpróbát is. Valójában mégis közönséges emberek, akik pénzen vesznek titulust, családi tüzhelyet, szerelmet és tisztességet, alattomban pedig kinevetik mindezt és jó haszonra talán el is adják.

Erkölcsi tévedéseiket nem veszi észre csak a figyelmes és tapasztalt észlelő, aki a nevető ábrázat mögött is a maga meztelen valóságában látja a lelkeket.

A fogadtatás.

Mig Debreczen felé közeledett a gyors vonat, melyen a szerbek, kik közül számosan beszélik jól-rosszul a mi édes magyar nyelvünket, tele tüdővel dalolták (magyar szöveggel) azt a népszerü nótát, hogy

Megy a gőzös Kanizsára, —

Ez alatt itthon ezrével gyült a közönség az állomáshoz vezető utczákon, hosszu, sürü tömeggé verődve. A peronon is ember-ember hátán tolongott. A tüzoltóságnak kemény munkájába került illő határok közé szoritani a kiváncsi tömeget.

A pályaudvar is ünnepi diszt öltött' Magyar nemzeti, városi és szerb zászlók lengtek a czimerekkel teleagatott oszlopokon és falakon. A kijárathoz vezető utat illatos szénával és virággal hintették be.

A vendégek fogadására megjelentek : Simonffy Imre polgármester, Milovanovics belgrádi egyetemi tanár, dr. Wolaffka Nándor v. püspök plébános, Lengyel Imre a dalegylet diszelnöke, Dobiecki Sándor m. á. v. üzletvezető, Balogh Imre ny. táblabiró, Vecsey Imre, tb. főjegyző, Körner Adolf, Roncsik Lajos, Hajdu Gyula tanácsnokok, Szabó Kálmán, ifj. Csóka Sámuel aljegyzők, Márk Endre egyh. kerületi s kollegiumi ügyész, Kernhoffer József bankigazgató, Rottler József törv. sz. biró, Wolafka Antal urad. igazgató, dr. Kemény Mór, dr. Freund Jenő ügyvédek, Fazekas Sádor főreáliskolai igazgató, Jóna Dániel, Sz. Nagy Kálmán orvos, Szoyka Gy., Zimmerman Gyula tanárok stb. A városi, a munkás és az ács ifjusági dalegyletek zászlók alatt testületileg vonultak ki.

Türelmetlen izgalommal várta a közönség a vonat berobogását. Óriási éljenriadalom tört ki ezer és ezer ajkról, mikor feltüntek a vonat kocsiablakaiban kedvesen várt vendégek; kendők és kalapokat lengettek mindkét oldalról, Rácz Károly zenekara pedig rázendit; tüzesen a Rákóczira.

A vendégek körbe állottak, szemben velök a rendezőség tagjai kezökben óriás bukétokkal, amelyekkel később a szép szerb leányoknak, menyecskéknek kedveskedtek.

Simonffy Imre polgármester a vendégeket hévvel és lendületesen a következő beszéddel üdvözölte.

Mélyen Tisztelt Uraim :

Mint Debreczen sz. kir. város polgármestere, a városi hatóság nevében örömmel üdvözlöm Önöket, a Szerb főváros egyik kitünő dalegyletének tagjait s a velük együtt érkezett hölgyeket s urakat, mind megannyi kedves vendégeinket.

Üdvözlöm pedig nem csupán udvariasságból, hanem azon rokonszenvnél fogva is, melylyel mi a szomszéd szerb nemzet iránt viseltetünk.

Örömmel vártuk Önöket, s miként Önök a mult évben Belgrádban, előzékenyen s szives vendégszeretettel fogadták a debreczeni dalegylet tagjait, ugy mi is igaz baráti s — testvéri szeretettel fogadjuk Önöket.

Isten hozta Önöket városunkba. Legyen itten időzésük kellemes emlékü.

Éljen és virágozzék Szerbia, éljenek kedves vendégeink boldogságban sokáig.

A polgármester beszédét, amelyet többször szakitott félbe viharos éljenzés, *Stratimirovics* Jenő debreczeni joghallgató tolmácsolta szerb nyelven, amikor meg élénk Zsivió kiáltások hangzottak fel. Majd a szerb dalosok saját jeligéjöket énekelték meglepő szép üde hangukon. Ezután válaszolt a vendégek vezetője *Simics* Zivojen, a daloskör igazgatója, főreáliskolai tanár szerb nyelven. Minél tovább beszélt, annál jobban belemelegedett. Erczes hangjának csengéséből, beszédes szemének villogásából látszott, hogy nagyon meleg érzéssel beszél. Mindjárt megtudtuk azt is: mit mondott. *Takács* E. József a belgrádi magyar kereskedelmi muzeum igazgatója tolmácsolta Simics beszédét, aki körülbelül ezeket mondotta :

Már a mult évben a debreczeniek belgrádi látogatásakor szerencsés volt kifejteni, minő ereje van a dalnak, minő hatása a nemzetek közti barátság fejlesztésére. Most nem fejezheti ki azt a nagy és mély örömet, amelyet a felett éreznek, hogy magyar barátaikat, testvéreiket viszont láthatják, de áldják Istenöket, hogy az általok vallott és követett nagy eszme mellett itt, Debreczenben tehetnek bizonyságot. Azt, hogy fejlődjék, virágozzék a két tesvér nemzet közti barátság, amely mindkettőjöknek közös érdeke. Beszédét, Debreczen város, a polgármester és a debreczeniek éltetésével fejezte be.

Ezután városi és magánfogatokon a vendégek folytonos éljenzés, kendők lobogtatása, virágszórás mellett szállásaikra vonultak. A város ötös fogata Szimics és Milovanovics urakat hozta be, akik a polgármesterrel és Márk Endrével ültek a disz hintóban.

Ismerkedő estély.

A mai nap programmjának utolsó pontja az ismerkedő estély volt a Bika disztermében. A szerbek nemzeti szokáshoz hiven imaszerü dallal ültek a vacsorához. A tányér és pohár csengésbe tósztok, dal és zene vegyültek. Fölváltva énekeltek szerb és magyar dalosok; a szerb vegyes kar frenetikus hatást ért el a gyönyörüen előadott Cherubinok éneke cz. énekkel. Rácz Károly pedig magyar és szerb nótákkal segitett a jókedv fölajzásán. *Simics* Zsivojén szerb nyelven elragadtatással magasztalta a magyar vendégszeretet és a debreczeni fogadtatást. — éltette a debreczenieket. Dr. *Wolaffka*

És ha megesik, hogy az ilyen észlelő kiméletlenségében szemére lobbantja a nevető embernek szines mivoltát, ez megint nem tesz egyebet, csak nevet. Mivelhogy a nevetés nemcsak álarcz, de paizs is egyuttal. A támadó nyilak lepattannak róla és ő sértetlen marad, vagy annak mutatja magát. A háboruságnak ezzel aztán gyors végeszakad. — Érzéketlen emberre senki sem vesztegeti a nyilait és csak a legkevesebben tudjuk, hogy a nevető embernek is van egy könnyen sebezhető Achilles-sarka, amelyet nem véd meg kellőképen a vasat álló vastag bőr.

Ez a pont hiuság. Egyetlen rugója annak a gépezetnek, amely életmüködésének oka és föltétele. Ha ezt megsértjük, nyomban lehull a derüs, nepfényes maskara. Az arcz kellemes vonalai összezavarodnak és ijesztő torzképet mutatnak. És a nevető emberből veszedelmes ember válik.

Ujvári Péter.

Ekzisztencziák.

— A kapitány előtt. —

A zenebohócz.

Egy kicsi ember volt és nagy pápaszem volt az orrán és a tekintélyes fekete Franz Josef kabátjának a szárnyalja a bokájáig ért, szinészies csupasz volt az arcza és vörös: ez a kis ember sebes lépésekkel jött és mondá: „legalázatosabb szolgája kapitány nagysága, van szerencsém magamat tiszteletteljességgel vorzustellen, illetőleg előadni a nevemet: én Sebestián Kánya vagyok és kérem, kegyeskedjék megajándékozni egy kis kihallgatással.“

A szó sebesvágtatva csuszott a száján és látni való volt mindjárt, hogy ezen előkelő előadásu férfiu valamiféle — müvész. De mit keres itten: az iparügyi hatóság közigazgatási birójánál? Mert ott tünt fel ez a különös ekzisztenczia, a bokáig érő Franz Josef kabátban, mely már igen hosszu szolgálatban lehetett előbb valamely, a kis müvész urnál jóval nagyobb termetü férfiunál. De ez mindegy. A fődolog, hogy az érdekes müvész itt van és kihallgatást kér.

— Mivel szolgálhatok — kérdezi a kapitány, végig tanulva az alakot a tekintetével.

— Kérem — pörgeti a szót a kis ember — énegy vállalatban voltam alkalmazásban, de ugy megjártam, hogy soha életemben se felejtem el, mert a főnök ur elküldött, de nem fizetett. Hohó, barátom, az nem ugy megy. És még azt bátor állitani, hogy nem vonzok; kérem, ez rágalomnál nem egyébb, én vonzok, de ő nem fizet és nemcsak hogy nem fizet, de még el is küld. Na, mit méltóztatik ehhez szólani?

— Micsoda vállalat az, ahol ön vonz?

A kis ember felfujta magát, mint egy mérges macska.

— Az, kérem, czirkusz.

— Czirkusz.

A kapitány csodálkozott. A kis ember pedig ekkor kiegyenesedett és egy rángatózó taglejtéssel előbb lépett. Ekkor ugy tetszett, hogy a keze, lába, feje megnőtt és hosszu ember lett belőle.

— Igen kérem, czirkusz — ismételte.

— És mit müvelt ön ottan?

Most a müvész összehuzódott, mint egy megérintett hernyó. A kabát sleppje végig feküdt a bokája mögött a padlón. Egy pillanatig volt igy, a másik pillanatban elkezdett gömbölyödni és egy potrohos ember figuráját ábrázolta, miközben fujva mondta:

— Mint zenebohócz voltam alkalmazva és mondhatom, kérem, csak becsületet szereztem a vállalatnak és vonzottam kérem minden este, számosan jelentették ki, hogy csak az én müvészetem vonzza őket a czirkuszba, kérem; én nem dicsekszem, ez való, az Adolf bohócz is tudja...

— Én elhiszem mindezt — szólt most a kapitány — de az ön panasza nem tartozik ezen hivatalhoz. Az ön müvészete nem ipar. Az ilyen müvészetekkel nem foglalkozik e hivatal.

— De kérem — ágál a kis ember és ujra hosszu vékony urrá növi ki magát, — nekem ez csak mellékfoglalkozázom, mert kérem. az ember a mai világban egy foglalkozásból nem élhet meg.

— Mivel foglalkozik hát még?

— Kérem én könyvelő vagyok és legutóbb Budupesten voltam egy rongygyárban, kérem, de az ember mindig nem kap hirtelenében uj hivatalt, ha ez nincs, hát az van, beálltam a czirkuszba. Épen zenebóhóczra volt szükség.

— Hát tud ön muzsikálni?

— Ne még az volna szép, hogy egy zenebohócz ne tudna.

— Mit tud?...

— Kérem, egy zenebohócznak elég két müvet betanulni, kérem, mint egy Joachim, ugy tudom játszani, kérem, a lábszáron keresztül a Dunari walzert és egy magyar népdalt, kérem, amelyik

Nándor franczia nyelven a szerb magyar barátságot aposztrofálva köszöntötte fel a vendégeket.

*

A csütörtök osti tánczmulatságra több száz meghivót küldött szét a rendezőség, amelyek belépő jegyül szolgálnak. Vendégeink e tánczestélyen bemutatják nemzeti tánczokat, a Kolót, — még pedig szerb nemzeti viseletben lejtik el.

*

A hangversenyek müsora.

A szerb daloskör tudvalevőleg két hangversenyt rendez jótékonyczélra, Nikolajevits Stirszky László karnagy vezetése mellett. Az első Jun. 8 án, szerdán lesz. Müsora ez :

1. *Nikolajevits* Styrsky László „Szvjete tihi." Templomi ének a szt. Háromság ünnepére. Énekli a vegyes kar.
2. *Tovacsovszky*—Styrsky. „Készül már a förgeteg." „Bura." Énekli a vegyes kar.
3. *Nikolajevits* Styrsky László. „Magyar népdalok." Énekli a vegyes kar.
4. *Nikolajevits* Styrsky László.
   a) „Lepa zemlja." — „Draga moja." „Szép föld. — Kedvesem." Két dal magas hangra, énekli Nédits Szimka kisasszony.
   b) „Ül a Kalif a trónuson." „Na prestolu Kalif szedi." Magánhangra karkisérettel ; a magánrészt énekli Kályevitsné.
5. *Mokránjacz* István. „Szerb népdalok Macedoniából." Énekli a vegyeskar.
6. *Marinkovits* József. „Molitva." „Ima," szövege Ilits Vojiszlav-tól. Zongorakiséret mellett énekli a vegyeskar.

II. Rész.

7. *Nikolajevits* Styrsky László. „Első füzér szerb népdalokból." Énekli a vegyeskar.
8. *Malaskin*. „Dávid második zsoltárja." Énekli a vegyes kar.
9. *Nikolajevits* Styrsky László.
   a) „Laku Nots" : Jó éjt. Szövege Styrskytól. Zongorakisérettel énekli kettőzött női hármas.
   b) Szerb népdalok. Zongorakiséret mellett énekli a női kar.
10. *Nikolajevits* Styrsky László. „Na livadi." „A mezőn." Énekli a vegyes kar.
11. a) *Csajkovszky* Ilits Péter. Szvját (Sanctus dei.) A gör. kel. liturgiából.
    b) *Nikolajevits* Styrsky László. Tebe pojem (Benedictus). Énekli a vegyes kar.
12. *Nikolajevits* Styrsky László. XII. füzér szláv népdalokból. Énekli a vegyes kar.

Helyárak mint rendes szinházi előadásokon. Jegyek előreválthatók Szent-Királyi Tivadar ur üzletében. — Mindkét hangverseny napján a szinházi pénztárnál.

*

A ma délelőtti programm.

Junius 8.

A szerb dalárda tagjai az éjjel kipihenték az ut fáradalmait s a reggeli órákban többen közülök már láthatóak voltak a főpiaczon. Reggel 9 órakor az Arany Bika szálló kávéházában találkoztak a debreczeni dalárda tagjaival és a város küldötteivel.

Ott voltak a város részéről *Roncsik* Lajos és *Vecsey* Imre tanácsnokok ; a dalárda részéről *Lengyel* Imre diszelnök, *Márk* Endre elnök, *Krasznay* Ferencz titkár, *Torday* Gábor, *Tikos* István, *Szilágyi* Imre, *Szabó* stb. A debreczeni társaságot számos előkelő hölgy képviselte.

A kereskedelmi akadémiában.

A szállótól a közelben levő kereskedelmi akadémia modern berendezéseit igazán érdeklődéssel nézték szerb vendégeink.

Az emeleten *Bayer* Ferencz igazgató fogadta a vendégeket a tanári karral, mely előzékeny udvariassággal mutogatta az intézet mintaszerü berendezését. Van is sok érdekes látni való.

Az áruisme terem, az iskolai muzeum, a vegytani, a fizikai terem, a könyvtár.

Az igazgató mentegetőzött, hogy nincsen minden a kellő rendben, mert a készülő országos tanárgyülés miatt nagyban tataroznak.

A második emeleten igazán kedves meglepetést szerzett az ifjusági zenekar, amelyen meglátszik a gondos tanitás. A Rákóczi-induló lelkesitő hangjaival és éljen riadallal fogadták a vendégeket. Huztak magyar dalokat is szabatosan tüzzel. A primás *Gerber* Jenő II. éves akadémiai hallgató, egy temperamentumos diák volt.

Simics Zivojó a daloskör igazgató, a zeneteremben egybesereglett ifjusághoz szimpathikus beszédet intézett, melyet *Takács* E. József, a belgrádi kereskedelmi muzeum igazgatója tolmácsolt magyarul.

„Fogadják, tisztelt barátaim — ugymond — őszinte köszönetünket a figyelemért. Mert valóban ki sem fejezhetjük eléggé örömünket, hogy Debreczen fiatalsága osztozik a lelkesedésben. Tartsák meg figyelmességüket, barátságos érzelmüket a szomszéd népek iránt, mert higyjék meg, minél több barátot szereznek az idegen népek közül annál nagyobb szolgálatokat tesznek a magyar hazának. Beszédét jókivánságokkal fejezte be.

Zajos zsivili és éljen zugott föl. A tornaterem megtekintése után a társaság az első emeleti pazar szép diszteremben gyülekezett, hol *Zádor* Lajos, a kereskedelmi akadémia felügyelő bizottságának elnöke fogadta a társaságot. A müvészi freskókat tekintették meg figyelemmel, melyek érdekesebb mozzanatokat örökitenek meg a magyar kereskedelem történetéből.

Valamennyi müvészi képet tulszárnyaló szép jelenet következett ezután a valóságban. A szerb vegyes énekkar (női és férfi) énekelte *Styrsky* László karnagy vezetése mellett saját szerzeményü „Szvjete tihi" czimü éneket. A müvészi összhang, az összeolvadó kitőnően iskolázott tiszta hangok megragadó szépen érvényesültek A fölhangzó, tapsok és éljenek bizonyságai voltak elragadtatásuknak.

A főreáliskolában.

Közuti vasutra ült ezután a társaság és nehány percz multán a főreáliskolában volt. A tanári kar, élén *Fazekas* Sándor igazgatóval, az első emeleti tanári szobában fogadta a vendégeket.

Fazekas Sándor igazgató emelkedett hangu beszédben üdvözölte a vendégeket.

---

ugy van, hogy szeretnék szántani, hat ökröt hajtani.

A kis ember fölemelte a jobb lábát és a vékony nádpálczával, ami a kezében volt, hegedülni kezdett azon ürben, mely a két lábszár között támadt és a fogai közül eresztette a zummogó muzsikát...

Nagyon szép, nagyon szép, bolongatott a kapitány és mondá, hogy bár igen le van kötelezve a rögtönzött előadásért, nem szerezheti be az igazgató urtól a 30 forintot, mivel ezen magas müvészet nem holmi közönséges ipari foglalkozás. Ez ugy látszik, nem hizelgett egy csöppet sem a zenebohócz ur becsvágyának mert kijelentette, hogy ezek után ismét átváltozik könyvelővé, hiszen ugy is vége van már a czirkuszszaizonnak...

Ezen elhatározással ment odébb.

A nyelvmesternő.

Ugyancsak a napokban tünt fel a Terra Szidi a piros papiros kalpagban és zöld ruhában a rendőrségi folyosón és bekérezkedett a kihágási kapitányhoz. A piros papiros virág kissé hervadtan ringatózott a fején és ő maga is hasonlatos volt a papirosvirághoz : törött, száraz már kissé, de tartja magát. Eltekintve a toilette tarkaságától és egyéb külsőségbeli furcsaságoktól (mint például a karcsat nagyságu fülbevalók, dárda-alaku hatalmas karék stb.) a megjelenésében és modorában volt valami előkelően graeziózus. A meghajlása pedig oly tökéletes, mint egy udvari dámáé.

És ezenközben szerényen, ami szintén feltünő volt — és egy stechert forgatva a czérna-keztyüs kezén — megszólalt :

— Ha jó helyre utasitottak, tisztelt kapitány ur, egy tartózkodási igazolványt kérnék.

A piros virágok gyanusan bolongattak és a kapitány élénkebben érdeklődött a jövevény hölgy foglalatossága iránt.

— Mi a neve nagysádnak ?

— Terra Szidi.

— És a leány neve ?

— Lány vagyok.

— Igaz neve ?

— Kérem.

— Szabad tudnom, mi a foglalkozása ?

— Zongoramesternő vagyok jelenleg.

Bántódással szegte kissé hátra a fejét a hölgy.

— Jelenleg ? Tehát más foglalkozása is szokott lenni kegyednek ?

— Igen. És csodálom, hogy egy európai müveltségü férfiu ezen megütközik. A kapitány ur ezen megütközik ?

— No nem, tisztelt nagysád, csak kérdem, mert azt tudni kell. Miben mesterkedik még nagysád, ha a sor rákerül.

— Az nem titok uram. Attól függ, mikor, minek jön a saisonja. Nyáron rendesen a zene és nyelvtanitásra vagyok utalva, mert ön is tudja bizonynyal uram, milyen az élet. Egy müvelt nő, ha egyedül áll az élet tengerén, sokat szenved és mindent megpróbál, a nyár kérem, sokkal nehezebb, a nyáron nincs saisonja semmi müvészetnek...

— Tehát kegyed máskülönben müvésznő.

— Télen rendszerint akrobatanő és ha nem találok alkalmas czirkuszt, mint állatszeliditő is nagy gyakorlattal birok... Aszerint, ahogy a szerencse kedvez, uram, mert az én keresetemre a saison most jön, de szerencsére, több nyelvet tudok és virtouz vagyok a zongorában...

Mindezt nagy önérzettel beszélte el a különös hölgy a piros papiros kalpaggal és végül a válaszra várva, szeméhez emelte kecses mozdulattal a kézi szemüveget, miközben az iratait a kapitány rendelkezésére bocsájtotta.

Mind igaz, amit mondott. Kitünő bizonyitványok a hölgy nagy erejéről, állatszeliditői talentumáról, mint nyelvmesternő pedig ritkitja párját ...

Fölnézett rá a biró.

— Más foglalkozás ezeken tul nincsen ?

Némi fanyarsággal felelt a piros papiros kalpag alól a dáma :

— Már nincsen, uram, hát nem elég az, rikácsolt most élesen — hogy másfél mázsás vas körtét fölemelek — a fogammal és tanitok francziául, olaszul, angolul és tanitok zongorázni, hegedülni gitározni és ennyi jó tulajdonságom mellett — se tudok előleget adni a hónapos szobámra, amit fölvettem ...

S megkapván a tartózkodási jegyet, kifelé menőben még mondá :

— Pedig a piros kalpag helyett most szürkét kell venni ...

— **Csi.**

Takács L. József szerb nyelven tolmácsolta a beszédet, mely kellemesen hatott vendégeinkre.

„A szerb dalos kör, — ugymond, — viszonozza a debreczeni dalos kör látogatását s igy meggyőződést szerezhetnek, hogy a magyar földön őszinte szeretettel ée tisztelettel találkoznak mindenütt. (Ugy van! Ugy van!) Örömmel vártuk és szivesen üdvözöljük Debreczenben önöket. És örömmel üdvözlöm én a tanári kar nevében e tanintézet falai között.

Rövid vonásokban vázolván a tanintézet czélját igy folytatta:

„A munkának ugy szölván a kezdetén vagyunk meg ez intézetben és az itéletükben ezért jóakaratot kérünk.

Majd igy fejezte be beszédét:

„Volt idő, midőn a magyar együtt harczolt a szerbbel a török ellen. Ma a küzdelem a kultura szelid eszközeivel folyik. Hisszük, hogy e megjelenésük előhirnöke annak a barátságnak, amely a magyart a szerbbel ismét össze köti.

Simics Zivojin meleg hangon köszönte meg a szép üdvözletet és a szives fogadtatást és a következő szép kijelentést tette:

— Igaz, — ugymond — hogy egykor egymás llen küzdöttünk közös ellenségeink mellett, de ha a barátság megalazult is olykor köztünk, jól tudjuk, hogy ennek sohasem volt az oka sem a magyar, sem a szerb, ennek az oka mindig más volt. (Igaz, ugy van.) Ezután — ugymond — a tudomány és müvészet fegyvereivel küzdünk. Nem egymás ellen, hanem egymás mellett. És ezek a fegyverek nem bántanak, de kibékitenek. (Éljenzés.)

Fazekas Sándor igazgató szerény nyilatkozata után ugyancsak meglepett a főreáliskola gazdag, izléses berendezése, mely teljesen megfelel a modern paedagogia követelményeinek.

A rajzteremben sokáig nézték a növendékek meglepő szép munkáit. Sorra járták valamennyi termet. Legtovább időztek as iskolai muzeumban, a könyvtárban és a tornateremben.

Majd a vendégek sorra beirták a nevüket a vendégkönyvbe.

Távozóban nagyszámu közönség állt sorfalat az iskola két oldalán.

A kefeáru gyárban.

A délelőtti programm igazán kiemelkedő pontja volt az a másfél óra, amelyet a társaság *Stern* József és testvére gőzmeszelő és kefeáru gyárában töltött.

Közuti vasut vitt oda is. A gyár föllobogózott bejáratánál, az iroda előtt, drapériás sátor alatt volt a vendégfogadás.

A gyár főnökei: *Szántó* (Stern) József és testvére *Szántó* Győző, mindkettő nejével, *Serli* Ede, a kereskedelmi és iparkamara alelnöke, *Erber* Vilmos keresk. és ipark. tanácsos, *Grünwald* József a keresk. és ipark. segédtitkára, *Balkányi* Ede dr., *Glück* dr., a gyár irodaszemélyzete, *Laber* Vilmos a helyi vasut igazgatója, ifju *Csóka* Sámuel polgármesterititkár, *Hanke* Lajos árvaügyi pénztáros és számos hölgy álltak a drapéria alatt.

Örömet keltett *Wolafka* Nándor s. püspök megjelenése.

Szántó Győző rövid rokonszenves franczia beszédben üdvözölte a vendégeket. Ezután megtekintették a gyár összes helyiségeit. Háromszáz munkás foglalkoztat ez a virágzó gyár, amely piaczot tudott eredeni magának a Kelleten is. Szántó Győző ugyanis éppen Konstantinápolyban időzött azon alkalommal, amidőn a dalárda ott hagversenyzett.

Tüzetesen mondhatni apróra megszemmléltek mindent. Láttuk a Konstantinápolyba küldendő kefeket is. A törökök a magyar lóhoz, magyar lókefét használnak. Jellemző, hogy a török kereskedők arra kérték a gyárost, hogy a kefe hátlapjára orosz katona helyett magyar katonát festessen.

Ezután gazdag villásreggeli következett. Majd a szerb daloskör nagy tetszés mellett elénekelt egy dalt. Távozóban a gyár udvarán munkás személyzet állt sorfalat a kijárónál.

Közuti vasut vitte az Arany Bikába a társaságot. A szerbek egyrésze itt ebédelt, másrésze pedig az Angol-Királynőben. Mikor a Rákóczy-indulóra rákezdtek a czigányok, a szerb vendégek tapsoltak.

NAPI HIREK.

— Lapunk legközelebbi száma Urnapja miatt pénteken délután jelenik meg.

— **Személyi hirek.** *Dégenfeld* József gróf főispán tegnap este Budapestre utazott, hogy a főrendiház ülésén résztvegyen. — *Viczián* István dr. főispáni titkár pár napra a fővárosba utazott. — *Szvetomir Nikolajevics*, volt szerb miniszterelnök, jelenleg a szerb államtanács tagja, ki szintén megigérte, hogy eljön Debreczenbe s ma kellett volna megérkeznie, elháríthatatlan akadályok miatt utazásáról le kellett mondania.

— **Koronázási évforduló ünnepély az izr. iskolában.** A helybeli izr. iskola tantestülete, élén az iskolaszék és hitközség előljársága szépen megünnepelte a koronázás évforduló napot. Az iskola mindkét nembeli növendékei az iskola templomába gyültek össze, a hol énekelték a szózatot és a királyi hymnust. Kuthi Zsigmoud leányiskolai igazgató méltatta a nap jelentőségét. Végre egy VI. osztálybeli tanuló elszavalta a „fohászt“ mire Dávid zsoltárainak reczitilása mellett véget ért az ünnepély.

— **Urnapja.** A katholikus egyház fényes ünnepet ül holnap: Urnapját, az Oltári szentség szerzésének emlékezetét. Ezen ünnep a katholikus egyház egyik legnagyobb ünnepe, melyen a világ négy tája felé emelt lombsátorokban a négy evangélista könyvéből énekelnek egy-egy részletet, jelképezéseül annak, hogy a keresztyén vallás a világ négy táján elterjedt. A körmenet utja virágokkal szokott behintve lenni és az ájtatos hivek szivéből szent énekek fakadnak fel áldva, dicsérve és magasztalva az Isten szentséges Fiát.

— **Érettségi kormányképviselő.** Dr. *Bartha* Bélát, főiskolánk jogtanárát a vallás- és közoktatásügyi miniszterium K.-K.-Halasra, az ottani ev. ref. főgymnasium érettségi vizsgálataira kormányképviselőül küldötte ki. Eszerint főiskolánk tanári karából dr. *Öreg* János, *Csiky* Lajos és dr. *Bartha* Béla fognak érettségi kormánybiztosokként működni.

— **Évzáró ünnepély.** A kereskedelmi akadémia kebelében lötező összes ifjusági egyletek ma délelőtt tartották meg együttesen évzáró ünnepélyüket. A tanári kar és diszes hölgyközönség előtt lefolyt ünnepély, melynek programmja szavalatokból, a dalárda és a zenekar működéséből állott mindvégig érdekes volt. A dalárda *Szojka* Gyula tanár, a zenekar pedig *Gerber* Jenő III. é. hallgató vezetése alatt dicséretreméltó preczizitással adta elő a darabokat. Igen szép alakitással produkált nagy hatásu szavalatot hallottunk Márkus Zoltán és Gerber Jenő hallgatóktól. Végül megemlitjük, hogy a zenekar „népdal-egyveleg“ programm számában *„Hortobágyi nóták“* czim alatt különös tetszést aratott *Gerber* Jenő saját kompozicziója két népdala. Mint értesülünk a fiatal szerző legközelebb kiadja zongorára átirva igazán figyelemre méltó munkáját.

— **Értesités.** A holnapi táneczmulatságra páholy-jegyeket Vecsey Imre tb. főjegyző hivatalos helyiségében lehet váltani.

— **Eljegyzés.** Uzonyi Géza kir. járásbiró cs. és kir. tartalékos hadnagy eljegyezte Czégely Ferencz helybeli ügyvéd városi bizottsági tag kedves és bájos leányát Vilmát.

— **A felülvizsgálat eredménye.** A tegnap megtartott katonai felülvizsgálaton harmincznyolcz katonai hadkötelest állitottak elő, kik közül tizenhármat katonai szolgálatra alkalmasnak, huszonnégyet alkalmatlannak találtak, egyet megfigyelés miatt a csapatkórházba küldöttek.

— **A debreczeni gazdászok tanulmányutja.** A debreczeni gazdasági tanintézet hallgatói *Kerpely* Kálmán h. igazgató *Ferenczy* Ferencz, *Körfel* István tanárok és *Spilha* Zsigmond intező vezetése mellet vasárnap este indultak el tanulmányutra. Mezőhegyes volt az első hely, hol az ifjuság kiszállott, hol az állami ménes birtokot szemlélték meg. A gazdászok hétfőn reggel 7 órakor érkeztek meg Mezőhegyesre. Az állomásnál a ménesbirtok egyik tisztviselője *Faber* fogadta a vendégeket. Még az nap délelőtt megnézték a gazdászok a tehenészetet, hol a legnemesebb faju tehenek vannak. A szükséges magyarázatokat Spilha Zsigmond intéző adja meg, ki magyarázatait eredeti magyar humorral füszerezi. Kedden a gazdászok Makóra mennek, hol *Deseffy* Sándor püspök vendégei lesznek. Makóról Szegedre mennek. Szegeden két napig időznek Szegedről Kigyósra mennek a a gróf Venkheim Frigyes féle uradalom megtekintésére. Péntek este a gazdászok tiszteletére Békésen az ottani hölgy koszoru juniálist rendez. A debreczeni gazdászokat mindenütt a legszivélyesebben fogadják. Ugyanakkor mikor a debreczeniek Mezőhegyesre érkeztek, érkezett meg a nógrádi gazdasági egylet hatvan tagja, kikkel együtt szemlélték meg a gazdászok Mezőhegyesen az állami birtokot s annak berendezését.

TÁVIRATOK.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósitójától. —

Rakovszky—Pichler párbaj.

Budapest, jun. 8. A képviselőházban *Pichler* Győző és *Rakovszky* István országgyülési képviselők között Lepsényi megveretése miatt éles szóváltás támadt, a mely párbajra adott okot. A párbaj ma délelőtt megtörtént *Pichler* első lövése csütörtököt mondott. Még két golyó váltás volt. Egyik sem talált, A felek nem békültek ki.

Merénylet a tárgyaló teremben.

Budapest, junius 8. Izgalmas jelenet játszódott le ma délelőtt a törvényszéki épület egyik termében Schwarcz Mór ujpesti vendéglős tegnap délelőtt valami ügyes-bajos dolgában tárgyalásra ment a törvényszéki palotába. — A hallgatóság között volt egy Horváth Bálint nevü gépkezelő is. Alig hogy a tárgyalást megkezdték, Horváth elkezdett kiabálni, lármát csapni, miért is kénytelenek voltak a teremből kiutasitani. E közben történt, hogy szünet volt, mire a felek s a hallgatóság egy része kivonult a teremből a folyosóra. Erre Horváth ujra bement s többeket inzultálni akart. Ebből óriási csetepaté lett, ugy, hogy a publikum ijedten menekült a dühöngő ember elől, a ki hirtelen revolvert rántott elő, s két

lövést intézett a sokaságba. Az egyik golyó nem talált, de a másik épen Schwarczot találta a czombján, ugy, hogy óriási vértócsában terült el. A lövöldözőt természetesen rögtön lefogták s a rendőrségre vitték. Utközben folyton azt kiabálta, hogy a törvény őt üldözi, s nem akart senkit meglőni, csak a figyelmet magára irányitani, hogy elfogják. Most már nyugodt, mert czélját elérte. Ezekből azt lehet következtetni, hogy az illető elmebeteg.

Szerencsétlenség a lóversenytéren.

Budapest, junius 8. Az alagi lóversenyeknek már első napján sajnálatos baleset történt. Kovács jockey az akadályversenyben lebukott Kérdés nevü lóról és sulyos sérülést szenvedett. A szerencsétlenül járt lovast ugy vitték el a versenytérről.

Pichler—Rakovszy párbaj.

Budapest, junius 7. Lobkovicz herczeg badtestparancsok nem engedte át a Pichler—Rakovszky párbajhoz kért laktanyát. Erre a felek Ráczfalván akartak megverekedni ; ott meg detektivek állták utjokat. E miatt a párbaj holnapra maradt.

Elfogott előljáró.

Budapest, junius 7. Vesztróczy István felfüggesztett fővárosi előljárót, kinek szeretője Nagy Ferenczné számos csalásért megszökött, a rendőrség elfogta.

VIDÉK.

Tóth János kitüntetése. Szép ünnepélyességek szinhelye volt tegnap városunk. A köztiszteletben álló, megaggott városi közgyám : Tóth János Ő felségétől a koronás ezüst érdemkeresztet nyervén 44 éves kiváló szolgálatai elismeréséül, ez érdemkeresztnek átadása végett vasárnap délelőtt diszközgyülés tartatott. Az ünnepélyes alkalomra Debreczenből kijöttek gr. Dégenfeld József főispán, Rázsó Gyula kir. tanácsos, alispán, dr. Czeglédy Mihály főügyész és Pénzes Sándor árvaszéki elnök. Kovács Gyula polgármester az ünnepélyes diszgyülést megnyitván, egy küldöttség megválasztását inditványozza, mely a főispán urat a közgyülésre meghivia. A küldöttség Lengyel Imre kir. táblai biró, Adler Farkas és G. Tóth Mihály tagokból állott. Nemsokára megérkezet a főispán ur a közgyülés zajos éljenzése közepett.

Gr. Dégenfeld főispán ezután szép szavakban megemlékezett Tóth János kőzárvagyám hasznos és buzgó szolgálatairól s feltüzte az ünnepelt mellére a koronás érdemkeresztet. Tóth János megindult hangon mondott köszönetet, kik őt e kitüntetésre, Ő felségének legmagasabb kegyére, ajánlották. Élteti a városi tisztviselői kart, a vármegye tisztviselőit, Isten áldását kéri főispán ur ő méltóságára a belügyminiszter ő méltóságára és koronás királyunk legmagasabb személyére. Szivós Géza városi főjegyző megható módon üdvözölte az agg Tóth Jánost kitüntetése alkalmából a városi tisztviselői kar nevében, kivel már ő is több mint egy negyed század óta együtt müködik. A szivnez, lélekhez szóló üdvözlés sokaknak könnyeket csalt szemeibe. Soltész László ev. ref. lelkész, egyházi részről elnök, melegen üdvözli Tóth Jánost, a ki mint előljáró, elől jár mindenekben, érzi és tudja s hivatásával járó kötelességeit, előljár a vallásosságban, kegyes életben s a templom látogatásában is, nemcsak a hivatalával járó ügyek végezésében. Mint hithü és igazi vallásos embert követendő példaképen akarja a képviselőtestület tagjainak figyelmébe ajánlani. Tóth János zajos éltetése közben a diszközgyülés véget ért.

Délelőtt 11 órakor Soltész László ev. ref. lelkész, Kovács Gyula polgármester, egyházi főgondnok, Padrah Sándor kir. közjegyző, egyházmegyei tanácsbiró, egyházi tanácsos vezetése alatt az ev. ref. tanitótestület tagjai és az énekvezér tisztelegtek gróf Dégenfeld József főispánnál, mint egyházkerületi főgondnoknál. Soltész László kifejezvén a tanitótestület tagjainak mély tiszteletét egyházkerületünk kiváló főgondnoka iránt, kéri hogy fogadja a hajdu-szoboszlói ev. ref. népes tanitótestület üdvözletét olyan szivesen, mint a mily szivesen teszik azt meg az egybegyültek a szeretett főgondnok irányában. Gróf Dégenfeld főispán, egyházkerületi főgondnok válaszában kiemeli, hogy a tanügynek és igy a tanitóságnak mindig lelkes barátja volt. Köszöni a szives üdvözlést.

A testület valamennyi tagjával kezet fogva, szivélyesen elbeszélgetett velük A főgondnok ur zajos éltetésével ért véget az üdvözlés.

Ez volt az első alkalom, mióta főispán ur egyházkerületi főgondnok, hogy Szoboszlón megjelent és a hajdu-szoboszlói tanitótestület volt az első, mely mint főgondnokot legelőször üdvözölhette.

A szerencsések.

Az osztálysorsjáték második osztályának harmadik huzását tegnap kezdték el és ma befejezik. Kilencz órától fél kettőig a következő nyereményeket huzták ki :

70000 koronát nyert : 55676.
10000 koronát nyert : 66776.
5000 koronát nyert : 22294.
3000 koronát nyert : 42584 51814 64886
2000 koronát nyert : 30683 30291 57509 87956.
1000 koronát nyert : 1523 16865 28636 47270 65886.
500 koronát nyert : 24635 24368 27896 29159 30291 33860 33390 75653 92335 99249.
300 koronát nyert : 6665 7213 9330 10351 11067 11867 15524 15761 15125 16255 19915 19805 21455 12881 31208 39810 40729 42939 47372 48284 49812 95513 56087 64787 66080 75190 82581 82927 83273 86700 94897 96781 91450 99971.

Irodalom és müvészet.

* **Jókai a „Magyar Könyvtár"-ban.** A Lampel-féle kiadóczég nagyfontosságu vállalata, mely máris diadalmasan küzd a német Reclam-füzeteknek Magyarországon való elterjedése ellen, nemcsak a közönséget birta meghóditani, hanem az iróvilág köreiben is mindenütt őszinte rokonszenvvel és jóindulattal találkozik. — Most maga a magyar irók fejedelme Jókai Mór is a vállalat munkatársai közé állott, több igen nagy érdekü munkáját engedve át a M. K.-nak. E munkák elseje most jelent meg ; czime : „Emlékbeszéd Rudolf trónörökösről és egyéb beszédek." Ez a beszéd arra van hivatva, hogy mint az emlékbeszédek mintaképét olvassák a magyar iskolákban. De az e füzetben foglalt többi beszédek is rendkivül becsesek : a Jósikáról a Kisfaludy-társaságban tartott emlékbeszéd, a Kossuth temetésén mondott gyászbeszéd s az idei márcziusi ünnepeken elmondott két szónoklat. Jókai füzete mellé Petőfi Sándor prózai munkáinak egy füzete sorakozik. A nagy költőnek kevésbbé ismert elbeszélései és legszebb hirlapi czikkei vannak egybegyüjtve e füzetben. A magyar irodalmat még egy név képviseli a most megjelent sorozatban : Kozma Andoré, a népszerü szatirikusé, a ki egy csomó „Vig Elbeszélés"-sel gazdagitotta a vállalatot. A külföldi irodalom termékei közül Poe nak világhirü Rejtelmes történetei ből kapunk kettőt, Tolnai Vilmos forditásában, aztán pedig Schiller egyik legszebb drámáját, a Messinai Menyasszonyt, melyet iskoláinkban sokat olvasnak és melyet most a nemzeti szinház számára Váradi Antal forditott magyarra. Mind e füzetek 15 kr.-jával egyenként is kaphatók minden könyvkereskedésben.

* **„Pillangó".** A „Pillangó" társadalmi és müvészeti élczlap, 19 ik száma fekszik előttünk, és ezen számból is kitünik, amit már több izben mondottunk, hogy hasonló lap magyarul még nem jelent meg és tekintettel irányára, minden magyarnak kötelessége e lapot támogatni. A „Pillangó" szerkesztősége és kiadóhivatala Budapesten, Teréz-körut 35. sz. a. van. Előfizetési ára negyedévre egy forint. Mutatványszámot kivánatra ingyen.

A gyűrű.

— Férjek czivilben. —

Talált gyürü. A Hunyadi-utczán ma délelőtt egy becsületes ember egy jegygyürüt talált. A gyürü tulajdonosa átveheti a talált gyürüt kellő igazolás mellett a rendőrségnél.

Ez a talált jegygyürü tulajdonképpen nem volna érdemes arra, hogy öt sornál több helyet kapjon a világesemények sorozatában, ha nem lenne árulója egy általános nyári szokásnak, amelyet ime, kegyetlenül leleplezünk.

A dolog megértéséhez előbb néhány szakszerü kérdést kell felvetnünk.

Először : milyen gyürüt lehet elveszteni ? Ugyebár mindenesetre olyat, a melyik van, vagy létezik.

Másodszor : a létező gyürüket hogyan lehet elveszteni ? Mindenesetre ugy, ha vagy mi huzzuk le az ujjunkról, vagy pedig mások teszik ugyanazt az ujjunkkal, illetőleg a gyürüvel.

Harmadszor : lehet-e gyürüt másképp is elveszteni ? A leghatározottabban nem.

Következik a tétel kimagyarázása :

Hát tehát csak olyan gyürüt lehet elveszteni, amelyik van és ha az összes létező gyürüket csak ugy lehet elveszteni, ha akármi, akár mások lehuzzák azt az ujjunkról, akkor az a bizonyos talált jegygyürü csak ugy veszhetett el, hogy a volt tulajdonosa : egy férj, lehuzta az ujjáról és aztán kiejtette a zsebéből.

Az okoskodás sarkpontja azonban épen az a kérdés, hogy miért huzza hát le az ujjáról a gyürüjét az az ismeretlen ur ? Miért huzta le éppen a jegygyürüjét, holott ugyanehez a gyürühöz van kötve a holtomiglan-holtodiglan ?

Éppen itt fekszik a kutya elásva (mint Petőfi mondja.)

Mert a férjek nyaranta, mihelyt a feleség fürdőre megy, nyomban lehuzzák ujjukról Hymen rózsaláncának a végét, vagy a mint közönségesen nevezik : a jegygyürüt.

Az összes jegygyürük nyaranta a mellény egyik zsebében nyaralnak.

És a mi fő, a gyürük is jól érzik magukat a mellényzsebben és a férjek is a mellényzseben kivül.

Természetes dolog, hogy ezt a gyürümanővert nem ok nélkül teszik a férjek. — Mert mikor valakinek az ujján rajta van a jegygyürü, akkor férji-uniformisban van. Ha pedig egy férj lehuzza az ujjáról a gyürüt, akkor egyszerre czivilben van.

Azért huzzák hát le a férjek ujjukról a jegygyürüt, hogy czivilben legyenek.

Ez a czivil-állapot azonban nagyon gyanus.

A katonák akkor szoktak czivilbe öltözni, amikor betegek. A férjek azonban akkor czivilek, mikor nagyon egészségesek. Innen van aztán a külömbség a katonák és a férjek között, amennyiben a férjek többnyire nem katonák és a katonák többnyire nem férjek.

De mi czéljuk a férjeknek azzal, hogy ők czivilek legyenek? Semmi egyéb, minthogy nyaranta visszaélhessék magukat a boldog legénykorba, amikor nem volt az ujjukon a „Holtomiglan" kerek jelvénye.

Ez olyasféle, mint mikor a strucz a homokba rejti a fejét és azt hiszi, hogy most őt senkisem látja.

A férjek is ilyen strucz-politikát folytatnak a nyáron. A mellényzsebükbe rejtik — a lelkiismeretüket és azt hiszik, hogy pezsgőzéseik közepette senki sem látja őket.

Hanem annyi bizonyos, hogy az az ismeretlen férj, aki elvesztette a jegygyürüjét, nagy inkvizicziónak lesz kitéve, ha a felesége észreveszi, hogy a jegygyürü nincs az ujján.

Vajjon mit fog füllenteni a szorongatott férj a házitörvényszék előtt? Mivel fogja magát igazolni?

Különben mit fáj nekünk a más feje?

Elég az hozzá, hogy a sok közül egyet megcsipett a jegygyürü azért, mert olyan kegyetlenül a mellényzsebbe depotálta, mint Dreyfust Franciaország az Ördög-szigetére.

Holnap reggel pedig a legtöbb férj ijedten fogja megtapogatni a mellényzsebét, hogy megtudja, hogy nem ő róla szól-e ez a kroki?

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény. 19.

— Irta: **Uriel.** —

(Folytatás.)

Abay előtt is föltünik ez a halványság. Milyen bánatba sodorta ezt a leányt, a kinek szive egészen az ő szerelmével van tele. Ez a tiszta lélek, hogy tört volna össze az ő koporsóján. Pedig ennek a kis családi fészeknek ez a leány az éltető angyala. Ötödrendü énekesnő az operánál. Az a hattyu-nyak drága kis torkot rejteget. Odakünn a világban nem szórják érte az aranyakat abból a kis torkocskából nem kerülnek elő csillagotverő hangok, hanem egy ártatlan lélek tiszta dala csendül ki rajta, mely összecsicsereg annyit, a mennyi özvegy Kondorné füstölgő kéményének fentartására szükséges. Ezért az a kis torok, ha a világ előtt nem is ér sokat, de kincset ér özvegy Kondorné családjának. Az a kis torok csicsergi ki a házbért, a tüzhely föntartására szükséges anyagot, a leányoknak a sok szép ruhát és Zizikének az apró csecsebecséket. Zizike gyakran álmodik olyan bolondot, hogy az a kis torok nem bir több hangot adni s őket szétszórja a nyomor barátságos meleg fészkükből, elröpködnek özvegy Kondorné galambjai . . . Mikor Zizike reggelenként kifecsegi álmát, a mama és a leányok riva fakadnak, csak Ella nem sir, ő sohasem esik kétségbe, az a piczi száj sohasem panaszkodik, mindig csak vigasztal, az a hófehér kéz sohasem pihen, a kis család boldogságáért dolgozik egyre.

Nem is csoda, ha özvegy Kondornét kissé gondolkozóba ejti Abay visszatérte. Ugy örül fölgyógyulásának és mégis ugy fél. Nem kétkedik a férfi becsületességében, de hátha ismét tönkreteszi a végzet minden számitásukat. Evődik egyre s hogy elrejtse izgalmát a másik szobába szólitja a leányokat.

— Varni, himezni. Te pedig Zizike az abroszt készitsd el.

— Mindig hajt a mama!

— Csupa fül és szem vagy. A kezedet nem is használod, pedig annak meg van a maga rendeltetése s nem azért teremtette az Isten, hogy a kötő alá dugjuk s ugy bámuljunk a semmibe.

És a mama a nagy szobában folytatja töprengéseit. Csak Ella menjen férjhez, könnyebben jutnak főkötő alá a többi leányok is. És hogyha füstbe menne minden terv? Ha Ellát elválasztaná a sors attól, a kit szeret?!

A férfi erősen csengő bariton hangját hallja s ismét felmosolyog. Ah, odabenn ül Abay. Nincs olyan gazdag leány, a ki különb férjhez juthatna. Bekukucskál. Szemközt ülve mosolyognak egymásra. Szegény Ella, régen volt ilyen boldog.

Lassu beszélgetés folyik közöttük. A társalgás eleinte nehezen indult meg, hanem aztán nagyobb hévvel beszélgetnek. Először a férfi szól a szerencsétlenségéről. Mikor bajban volt, milyen rossznak tartotta ezt az egész világot s hogy igyekezet önmagától megszabadulni. Mindent árnyékban, tehát hamis szinben látott. Elmondja mennyit küzdött a becsületért, mikor haldokolva feküdt, halmazzal érkezett hozzá a sok részvevő levél. Többnyire feddő hangon irtak hozzá, a levelek hemzsegtek az ilyen kitételektől: „Azért nem kellett volna oly kétségbeesett eszközhöz nyulni . . ." „Az ilyen bajt ugyis elfelejtik idővel az emberek. Fő a pénz és a hatalom. a többi bolondság. Oh, te bolond álmodozó, becsületes akartál lenni?" — Az egyes emberek részvétele daczára a társadalom és a nyilvános igazságszolgáltatás orgenumai: a lapok, azonnal pálczát törtek fölötte . . . Mikor aztán kiderült ártatlansága, a vasárnap reggeli lapok mint „tragikus eset"-tel, „életcsinálta regény"-nyel, tárczákban és költeményekben foglalkoztak ügyével.

Beszél a kórházról, aztán barátairól, akiket sok dicsérettel halmoz el. Az idealista hevülékeny optimizmusával szól a ritka önzetlen fiukról, akiknek édes atyján kivül legtöbb hálával tartozik a világon. Ha valaha leróhatná!

— Pesszimista voltam, — folytatja, — nem hittem önzetlenségemben; lám, az élet arra tanit, hogy az általános rossz nincs, csak a kétségbeesés hiteti el azt velünk. Nos, én kiábrándultam. Megismeri majd őket, Ella, s jó barátainak fogja tekinteni. Kissé könnyüvérüek bizony, de nem romlottak, megváltozhatnak, hiszen fiatalok.

Odakünn egy kis szelid csatározás folyik a leányok között. Zizike csinálja a perpatvart, mely azonban sohasem mérgesedik el. Kaczagással végződik az ilyen kis csetepaté, s Zizike egy pár csipkedés árán szabadul meg mindig.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

* **Az „Első Biztositó Intézet Katonai Szolgálat Esetére** Ő cs. és kir. Fensége József főherczeg védnöksége alatt" f. hó 5-én tartotta meg báró Nicolics Fedor v. b. t. t. elnöklete alatt központi helyiségeiben, V., Erzsébet-tér 1. szám alatt, V. rendes közgyülését. Az igazgatóság előterjesztett jelentése ezuttal is csak a szolid, czéltudatos ügykezelést tükrözi vissza, amelynek eredményeként ezen, kétségkivül fontos közgazdasági missziót, teljesitő intézet oly gyarapodása konstatálható, amelyet eddig ily rövid idő alatt biztositó-intézet még el nem ért. A biztositási tőke ugyanis immár 28,268,759 koronára rug. A dij- és illeték bevétel 1897-ben 1,251,980 korona 14 fillért tett ki, mig a dijtartalék az elmult évben 821,145 korona 81 fillérrel dotáltatott s 2,344,511 kor. 41 fillérre gyült fel. A biztositéki alap, mely legnagyobb részt jelzálogilag biztositott értékekben van elhelyezve 863,851 kor. 84 fillérrel gyarapodott s az év zártával 2,652,687 kor. 93 fillérnek felelt meg. A tiszta nyereség 77815 kor. 74 fillérre. tehát a tavalyinak kétszeresére rug. Hogy e jelentékeny eredmények aránylag mily csekély költséggel érettek el, azt legjobban bizonyitja az, hogy az 1897-iki 10,278,000 koronára rugó uj üzletért szerzési jutalékul csupán 140, 541 kor. 44 fillérrel, azaz csak 1·37%, mig szervezési költségekül nem több, mint 25835 kor. 12 fillér adatott ki, mire a biztositási szakmában nem tudunk második példát. Ezek után magától értetődik, hogy az igazgatóságnak a felmentvény kapcsán a közgyülés elismerést szavazott, egyuttal ugy ezen testület, valamint a központi választmány tagjait, amelyeknek sorába időközben cooptio utján Ringer Ede ny. tábornok, Rónay Agost ny. ezredes és budahegyi Pauer Leo birtokos lesznok felvéve, további 6 évre ujolag megválasztattak.

—

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. junius hó 8-án.

Államadósság:

Magyar aranyjáradék 4%	121.—	121.50
„ vasuti beruházási köt. 4½%	120.—	121.—
„ koronajáradék 4%	99.—	99.50
„ regále vált. köt. 4½%	100.65	101.40
Osztrák aranyjáradék 4%	121.—	121.50
Egységes államkötvény 4²/₁₀%	101,75	102.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	139.—	139.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	400.50	401.—
Osztrák hitelbank részvény	358.30	358.50
Magyar ipar- és keresk. bank. r.	105.50	106.—

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.	122.—	123.—
„ „ 3%-os „	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	120.—	121.—
Magyar vörös keresztsorsjegy	10.75	11.25
Osztrák „ „	20.25	20.75
Olasz „ „	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	6.75	7.—
Jó-szív „	4.10	4.40

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	5.65	5.74
20 márkás arany	11.78	11.82
20 frankos arany	9.51	9.54
1 Sovereigns	12.03	12.07

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. junius 7-én.

A buza ára ismét 40—50 krral hanyatlott. A kinálat a mai buzaüzletben igen csekély volt, lanyha irányzat mellett. Daczára a csekély kinálatnak és nnak, hogy az eladók nagyobb árengedélyt engedélyeztek, malmaink a bevásárlástól tartózkodtak oly annyira, hogy az egész eladás csak néhány kisebb tételre szoritkozott, a melyekért 40—50 krral olcsóbb árt fizettek.

Rozsban igen csekély volt a forgalom 40 krral olcsóbb áron.

Tengeriben vételkedv hiánya miatt csekély volt a forgalom.

Zabban a forgalom mérsékelt volt változatlan áron.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 13.85 forinton, 200 mm. 77 k. 13.80 forinton, 500 mm. 76 k. 13 forinton, 100 mm. 75 k. 13.— frton, 300 mm. 77 k. 14.95 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
Főmunkatárs: **Ujlaki Antal**

NYILT-TÉR.

SÜRGÖNY!

A nálam vásárolt 55676. számu osztálysorsjegy 70.000 koronát nyert.

Debreczen, 1898. junius 7.

585—1—1 **Mendelovits Lajos.**

Vese, húgyhólyag, húgydara és **köszvénybántalmak** ellen, továbbá a **légző** és **emésztési** szervek **kuruto**s bántalmainál, orvosi tekintélyek által a

Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz.

Húgyhajtó hatású!

Kellemes izü! Könnyen emészthető!

Kapható ásványvizkereskedésekben és gyógyszertárakban.

A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

Kiadó lakás

és

bolthelyiség.

Egy utczai emeleti lakás azonnal és egy bolthelyiség 1898. augusztus hó 1-től kiadó.

Értekezhetni az **Alföldi takarékpénztár** háztulajdonosnál. 580—3—1

Haszonbérlet.

Borbély Mihály h.-szoboszlói birtokosnak kötelesen a debreczeni határhoz közel levő

106 hold tanyaföldje

előnyös feltételek mellett 6 évre

haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni a tulajdonossal, avagy **Malatinszky József** ügyvéddel H.-Szoboszlón. 565—2—1

Csak fiatal embereket

438—60—41

érdekelhet tudni, hogy a

párisi Dr. BOITON

Injectio Orientál

már nehány napi használat után elmulasztja még a legrégibb bántalmakat is fölösleges tehát **santal olaj** vagy **copaiva balzsammal** kisérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyitják meg.

1 üveg Boiton Injectio ára 1 forint.

Magyarországi főraktár:

Zoltán Béla gyógyszertára Budapest, V., Nagykorona-u. 23. (Széchényi-tér sarkán.)

Kapható minden nagyobb gyógyszertárban.

Postai megrendelések czime:

Zoltán gyógyszertár Budapest.

Dr. Spitzer arczkenőcse

csakis zöld czédulán levő ezen aláirással valódi

Dr Spitzer

Dr. Spitzer arczkenőcse . . **35** és **50** kr.
mosdóvize . . **40** „
Salvator-szappan **50** „
Lyoni-rizspora . **50** és **80** „

eltávolitanak mindennemü **arczfoltot, pörsenést és szeplőt** és ezáltal finomitják az arczbőrt.

Dr. Spitzer arczkenőcse 50 év óta minden világrészbe szétküldetik.

Rosenfeld kézpasztája,

mely csakis félhold alakú védjegygyel valódi **három nap alatt minden kezet gyengéddé és fehérré varázsol.**

Egy üvegtégely ára 60 kr.

Kapható minden nagyobb gyógyszertárban és illatszertárban.

Főraktár: **Dr. Kovács Ernő**
gyógyszertár és illatszergyár
BUDAPEST, VI. Gyár-utcza 17. sz.

Melyik a legismertebb és legkedveltebb hölgy- és gyermek-szappan?
a Doering-féle, bagolyilyal ellátott szappan.
Mit kell minden hölgy mosdóasztalán találnunk?
a Doering-féle, bagolyilyal ellátott szappant.
Mi teszi a test- és az arczbőrt széppé?
a Doering-féle, bagolyilyal ellátott szappan.
Mit finomitottak és javitottak legujabban értékes hozzátételek által?
a Doering-féle, bagolyilyal ellátott szappant.

Azért mindenki, akinek pipereszappanra szüksége van, vegyen **Doering féle, bagolyilyal ellátott szappant.** Ezen kitünő szappannal a legjobb eredményt fogja elérni. Ára csak **30 kr.** Kapható mindenütt.

A Debreczeni Helyi Vasut Részvénytársaság

1898. évi junius hó 26-án délelőtt 11 órakor a városház nagytermében

rendkivüli közgyülést

tart, melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

A közgyülés tárgyai:

1. Az alapszabályok módositása.
2. Két igazgatósági és egy felügyelő-bizottsági tag választása.

581—1—1 **Az igazgatóság.**

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbizható, **fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál és meghüléseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, **nem titkos szer, hanem igazi népszerü háziszer,** melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban **készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen **óvatosak legyünk,** mert több kisebbértékü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkároscdni, az minden egyes** üveget „**Horgony**“ védjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint **nem valódit utasitsa vissza.**

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállitók, **Rudolstadt** (Thüringia).

557—37 35

GRAND HOTEL NATIONAL

(Nemzeti szálloda)

BÉCS, II. Taborstrasse 18.

Régi jó hirnevü és családi szálloda, ujonnan berendezve. 200 szoba 1 frttól feljebb teritékkel és világitással együtt. Fürdők, táviró és telefon a házban. **A jubilleumi kiállitás látogatóinak alkalmas hely. Semmi áremelés a kiállitás alatt.** Vasuti indóház és hajóállomás közvetlen közelében. Lóvasut és omnibus összeköttetés a szállodától minden irányban.

Kitünő étterem!

Mayer F. M.
542 tulajdonos.

Személyfelvonó gép (lift.)

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1898.